

Hvad Revisionsbestemmelsen angaar, vil den højtærede Minister jo godt kunne tiltræde en saadan, og det takker jeg for.

Naar den højtærede Minister sagde, at jeg var fuldt tilfreds med Bestemmelsen om Beskatning af Bestyrelsesmedlemmers Honorarer, og det var naturligt, fordi den Kommune, jeg repræsenterede, havde samme Interesse som Københavns Kommune, saa er det meget usikkert. Men jeg tror ogsaa, jeg sagde, at det er et Omraade, som det er meget vanskeligt at bevæge sig paa, fordi det, der interesserer den ene Kommune, er den anden imod. Jeg haaber, at Ministeren som den Mand, der forstaaer, eller i alt Fald mener at forstaa, at skære igennem paa en salomonisk Maade, ogsaa vil kunne klare dette, men det er jo muligt, at det glipper selv for den højtærede Minister.

Den højtærede Minister sagde, at der var paalagt Kommunerne store Udgifter, men Kommunerne kunde jo ogsaa passe paa, at de ikke steg urimeligt. Ja, det kan de, og det er der mange Kommuner, der gør. Men jeg er rigtignok altid gaaet ud fra, naar der blev gennemført en af de sociale Love, som havde til Hensigt at forbedre Forholdene for dem, som kom ind under Loven, at Meningen var, at en saadan Lov skulde bruges i human Aand, og jeg priser de Kommuner, der har brugt disse Love i human Aand, og bebrejder de andre, at de ikke har gjort det.

Naar den højtærede Minister siger, at mange Kommuner er gaaet alt for vidt med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse, kan jeg vel sige, at det sete afhænger af Øjnene, der ser. Den højtærede Minister mener altsaa, at man kunde have været mere kneben overfor de gamle, som skulde have Alderdomsunderstøttelse. Det er et Synspunkt, man kan forfægte, men som jeg mener er forkert. Jeg mener, at naar Folk er kommet saa langt op i Aarene, at de kan faa Alderdomsunderstøttelse og trænger til Understøttelse, saa skal de ogsaa have en saadan Understøttelse, at de kan leve nogenlunde ordentligt, og jeg tror ikke, man kan pege paa noget Sted, hvor man er gaaet for vidt i saa Henseende. Nu sagde den højtærede Minister, at jeg havde sagt, at selv efter Aldersrentens Indførelse vilde Udgifterne stige, og da jeg sagde, at det havde jeg ikke sagt, sagde den højtærede Minister, at hvis jeg ikke mente, hvad jeg havde sagt, var det jo noget andet. Det er muligt, at den højtærede Minister har det paa den Maade, at han somme Tider siger noget, han ikke mener, og det er jeg tilbøjelig til at tro,

men det er umuligt for mig paa nærværende Tidspunkt at sige, om Aldersrenteloven vil medføre større Udgifter for den Kommune, jeg repræsenterer. At den senere vil medføre mindre Udgifter, har de Partier, som vedtog Loven og affattede den paa den Maade, sørget for. Om 5 Aar vil Udgifterne være gaaet betydeligt ned, men for indeværende Aar er det umuligt at sige noget, for endnu er man ikke naaet til en Afklaring af dette Spørgsmaal.

Maa jeg nævne et Eksempel, som viser det — selv den højtærede Minister siger jo, han har vanskeligt ved at klare sig, hvad han egentlig mener om den Sag. I Loven staaer der, at hvis en Person bliver Enke eller Enkemand efter Lovens Ikrafttræden, kan der gives en Forhøjelse af 25 pCt., naar særlige Omstændigheder taler derfor. I det Cirkulære, den højtærede Minister udsendte, inden Loven traadte i Kraft, stod der, at efter Lovens Bogstav maatte man formode, at her kun var tænkt paa dem, som blev Enke eller Enkemand efter Lovens Ikrafttræden, men Ministeriet vilde dog mene, at man ogsaa kunde give det i andre Tilfælde, til Eksempel hvor Dødsfaldet var indtraadt, inden Loven traadte i Kraft. Hvad vil det sige, at et Dødsfald er indtraadt, inden Loven traadte i Kraft? Vil det sige, at man kan gaa 5—10 eller 20 Aar tilbage i Tiden? Det var der Uklarhed om. Naar Ministeren har fortolket Loven paa den Maade, hvad jeg siger Tak for, saa havde man Lov til at sige, at naar en Kone var blevet Enke 10 Aar inden Lovens Ikrafttræden, kunde man anvende de 25 pCt., naar særlige Omstændigheder talte derfor. I en Skrivelse til en Kommune siger Ministeren, at det maa forstaaes saaledes, at naar et Dødsfald er indtraadt, *kort forinden* Lovens Ikrafttræden ... Hvad er *kort forinden*? Nogle kan mene, at det er et Aar, andre kan mene, at det er 10 Aar. Paa en senere Henvendelse har Ministeriet svaret, at man vilde mene, at et Aar før Lovens Ikrafttræden var rimeligt. Vi rettede to Spørgsmaal til Ministeriet. I det ene Tilfælde drejede det sig om en Kone, der var blevet Enke i 1893. Hun var fuldstændig blind og havde oppebaaret en Alderdomsunderstøttelse af ca. 1 000 Kr. om Aaret, hvad den højtærede Minister dog ikke vil mene var for meget. I det andet Tilfælde var det en Kone, som var blevet Enke i April Maaned, før Loven traadte i Kraft. Svaret lød paa, at hun, der var blevet Enke i 1893, ikke kunde faa de 25 pCt., og hvis man mente, at den anden skulde have dem, vilde man